

עמ"ת 27548/10/20 - חליל מעאבדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 27548-10-20 מעאבדה(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים
נגד
משיבים
מדינת ישראל
החלטה

1. ערר על החלטת כב' השופט הבכיר גופמן מיום 15/10/20 (מ"ת 1534-10-20) אשר הורה על הותרת העורר במעצר עד קבלת תסקיר בעניינו.
2. בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תעבורה של נהיגה בהיותו בלתי מורשה, נהיגה בפסילה, וללא פוליסת ביטוח בר תוקף.
3. אין חולק בדבר קיום תשתית ראייתית לכאורית (פרוטוקול 7/10/20); נוכח עברו של העורר, הן בפן התעבורתי, והן בפן הפלילי, קיימת גם עילת מעצר (בש"פ 2227/08 גריפאת).
4. ביום 7/10/20 לאחר ששמע חלופה, וסבר כי זו אינה יכולה לסכון, הורה כב' בית המשפט קמא (כב' השופט אניספלד) על מעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו; עם זאת הבהיר בית המשפט קמא כי נכוח מהות האישום, ככל שתוצע חלופה תקינה, ניתן יהיה להגישה כבקשה לעיון חוזר, אף מבלי צורך בחלוקף זמן או שינוי נסיבות.
5. אכן, בקשה לעיון חוזר הוגשה וביום 12/10/20 נדונה בפני כב' השופטת פלד. בית המשפט קמא ניתח נסיבות המעשה והעושה, וסבר כי קיים קושי במתן אמון במשיב, וכי קיים קושי בהקניית מסוכנותו; על כן הורה בית המשפט קמא על הפניית המשיב לתסקיר שירות המבחן (תוך ציון מפורש של הפרמטרים הנ"ל).
6. על החלטה זו הוגש ערר, אשר נדון בפני כב' השופט קוטון; מסגרת הדיון בערר, 'בעקבות הערות בית המשפט', הסכימו הצדדים כי התיק יוחזר לבית המשפט קמא לשמיעת מפקחים, תוך שלכל צד שמורות זכויותיו וטענותיו. ההסכמה קיבלה תוקף החלטה.
7. בעקבות הדיון בערר התקיים דיון ביום 15/10/20 בפני בית המשפט קמא (כב' השופט הבכיר גופמן). כב' השופט גופמן שמע מספר מפקחים (שניים מהמפקחים המוצעים לא נחקרו), וקבע כי "קשה היה להתרשם אם אכן מדובר בערבים שניתן לקבוע את האפשרות לאיון המסוכנות". לאור זאת קבע בית המשפט קמא "ואכן סבור אני כי החלטת כב' השופטת פלד היא ההחלטה הנכונה" ועל כן שב והפנה את המשיב לבחינת שירות המבחן.
8. על החלטה זו נסב הערר.
9. אם אסכם בפשטות- ב"כ העורר טוענים כי בית המשפט קמא עשה החלטת בית משפט זה פלסטר; מנגד, טוענת

המאשימה, כי מקום בו נשמרות לכל צד זכויותיו, הרי המסלול בו בחר בית המשפט קמא לילך הנו במתחם הסבירות ושיקול הדעת.

10. שני הצדדים טענו גם לעניין מושגי מסוכנות, כללי הפניה לתסקיר והעובדה כי הפניה הנה החלטת ביניים וכיו"ב.
11. ככלל, אכן, תמנע ערכאת ערר להתערב בהחלטה שהנה החלטת ביניים (בש"פ 460/19 **דינקו נ' מ"י**); מנגד- בימים אלו, פרקי הזמן הנדרשים לשירות המבחן חריגים, והעומס בלתי נסבל, ועל כן קרא בית המשפט העליון לשקול ההכרח להיזקק לתסקיר במקרים כאלו ואחרים (בש"פ 6907/20 **אלסענא נ' מ"י**; בש"פ 6887/20 **בן דוד נ' מ"י**).
12. אלא שאלו וגם אלו אינם עניינו של ערר זה; איני נדרש לבחון אם ההחלטה לשלוח לתסקיר היא החלטה נכונה אם לאו, ואם זהו המקרה שלא לעשות כן אם לאו; מקום בו מסגרת ערר הוסכם כי בית המשפט קמא יחקור המפקחים, מבלי להמתין לתסקיר, מדברים הדברים בעד עצמם.
13. החלטה זו מסגרת ערר, בין אם על יסוד הסכמת הצדדים ובין אם לאו, משמעה כי בית משפט זה שקל מסוכנות, עילת המעצר, העושה והמעשה, וסבר כי יש להקדים חקירת המפקחים אף טרם קבלת תסקיר.
14. הפועל היוצא כי בעקבות ההחלטה בערר, היה על בית המשפט קמא לשמוע מפקחים, ולהחליט אם מערך הפיקוח יכול להקהות המסוכנות אם לאו; ויוזכר- מצויים אנו בבקשה לעיון חוזר- ככל שמערך הפיקוח יכול להקהות, מהחלטת בית משפט זה ניתן להסיק כי ראוי היה להעדיף אמצעי הפוגע בחירות העורר בצורה פחותה; מנגד- אם מערך הפיקוח אינו מותיר הרושם הנדרש- ניתן לדחות הבקשה לעיון חוזר; אלו גם אלו אפשריים, **כשאין צורך להפנות לתסקיר** בשלב זה.
15. בית המשפט קמא שמע **חלק** ממערך הפיקוח המוצע, לא קבע באופן ברור הרושם ממערך פיקוח זה, ובחר לשוב להפנות לתסקיר.
16. ממה נפשך- אם בית המשפט קמא סבר כי מערך הפיקוח אינו יכול להקהות- סביר כי היה נדרש לשמיעת מלוא מערך הפיקוח; אם בית המשפט קמא סבר כי מערך הפיקוח יכול להקהות הסיכון- הרי לאור ההחלטה בערר הקודם, להבנתי, היה עליו להעדיף חלופה.
17. בין כך ובין כך לא ניתן לקבל קביעה כי קיים קושי לקבוע כי מערך הפיקוח הולם או לא, ולהפנות מחדש, לתסקיר, לאור שזו ההחלטה ביסוד הערר. משהתווה בית משפט זה דרך ספציפית לבחינת חלופה, הרי היה על בית המשפט קמא לילך בדרך זו, וסטייה ממנה מחייבת טעם מבורר שלא נמצא.
18. בנסיבות אלו איני רואה מנוס אלא לקבל הערר; התיק יושב לבית המשפט קמא; זה יואיל להבהיר ברחל בתך הקטנה- הרושם ממערך הפיקוח (זה שנשמע וזה שטרם נשמע) ואם ביכולתו להקהות המסוכנות; ככל שאין ביכולתו להתרשמות בית המשפט קמא- תדחה הבקשה לעיון חוזר; ככל שיש באפשרותו להקהות המסוכנות, יש לקבוע תנאים לחלופה (שאיני רואה פרשנות אחרת של החלטת כב' השופט קוטון).
19. הערר מתקבל אפוא; בית המשפט קמא יעשה לקבוע בהקדם האפשרי.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"א, 18 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.